

dere og nogle rimelig gode rammer for uddannelse osv. er noget af det bedste, man fra offentlig side kan stille til rådighed for et erhvervsliv.

Hvis fru Pernille Sams læser en af dagens aviser, vil hun også kunne se, at et stort bioteknologifirma har besluttet at etablere sig i Nordsjælland, netop med henvisning til vores erhvervs-klima, vores fleksibilitet og vores veluddannede arbejdskraft, så måske er det lidt for sort at fremmane et billede af, at det hele er den rene elendighed. Det er i hvert fald ikke vores opfattelse.

Fru Gitte Seeberg spørger til væksten i det offentlige: Er det ikke et problem, at den har været højere, end regeringen havde forudsat? Det er rigtigt, at væksten i nogle år er steget mere, end vi troede for 8 år siden, selv om finansregørelsen fra 1993 faktisk ramte temmelig godt. Jeg skal i parentes bemærke, at de tidligere borgerlige regeringer sådan set skød endnu mere forbi, for fra 1989 og frem blev det offentlige forbrug hvert år 1,3 pct. højere end regeringen havde forudsat, så det er vel, om ikke andet, så et fælles problem.

Men jeg er nu ikke sikker på, at vi skal være så kede af, at væksten i det offentlige forbrug har været lidt højere, end vi havde regnet med. Det er jo netop et udtryk for, at der er valgt at investere i de områder, som SF tidligere påpegede. Det er sygehusene, det er folkeskolen, og det er ældreplejen, og hvis Det Konservative Folkeparti synes, at det er et så stort problem, er det jo bare at påpege, hvor pengene skal spares, og hvilke mennesker der skal fyres.

Vedrørende arbejdsmarkedspolitikken har arbejdsministeren jo netop lanceret diskussionen om en ny kurs for aktivering osv., der også helst skulle medvirke til, at vi får nogle flere mennesker ud på arbejdsmarkedet og får dem til at tage del i at skabe den vækst, vi alle sammen gerne vil have skabt.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jamen jeg er da fuldstændig enig med fru Pernille Blach Hansen i, at vi ikke skal tegne billedet sortere, end det er; men vi skal også være realistiske.

Velfærd forudsætter velstand, og sagen er den, at vi siden 1993 med et enkelt år som undtagelse har tabt markedsandele på den internationale scene, og timelønsomkostningerne og ikke mindst de politisk bestemte omkostninger er hovedårsagen. Det kan godt gå, så længe vi har en stor international efterspørgsel. Men når den in-

ternationale efterspørgsel falder, som den gør nu, er det et problem, hvis man ikke er konkurrencedygtig.

Den internationale business-skole, IMD, har netop foretaget en undersøgelse af 49 lande, som viser, at Danmarks placering falder og falder. I 1999 var vi på en 9. plads, i 2000 var vi på en 13. plads, og her i 2001 er vi faldet til en 15. plads. Alt for høje omkostninger og alt for store skatter gør, at vi ikke kan klare os konkurrencemæssigt i fremtidens samfund, og hvad vil regeringen gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Debatten har allerede handlet om sundhedspolitik, og det er også godt og rigtigt, for det bliver vi nødt til at diskutere. Vi har talt om kræftplaner og hjerteplaner osv., og jeg er fuldstændig enig i, at det er gode og fornuftige tiltag, der er sat i værk. Vi har også i Det Konservative Folkeparti støttet disse tiltag, og vi har i det hele taget støttet, at der blev tilført sundhedsvæsenet flere penge.

Men jeg må sige, at jeg er dybt rystet, når jeg i Finansministeriets egen budgetregørelse for januar 2001 kan se, at produktiviteten på sygehusene er faldet, siden Nyrupregeringen trådte til. Produktiviteten er faktisk faldet godt 3,5 pct., og den manglende evne til at få hånd om produktiviteten betyder bl.a., at mere end 65.000 mennesker hvert år må vente mere end 3 måneder på at komme i behandling. Det tydeliggør, at der virkelig er behov for strukturændringer, og regeringen bliver simpelt hen nødt til at komme med et svar på denne meget, meget flove kendsgerning, at man ikke har fået produktiviteten op, når den i resten af samfundet i øvrigt er steget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Når man hørte de tre indlæg fra regeringen og Socialdemokratiet, som startede debatten, må jeg sige, at det er sjældent, jeg har hørt mere selvros og mindre forståelse for de reelle problemer i samfundet.

Når man læser forslaget til vedtagelse, står der i den første pind, at man vil fastholde et mål om lige muligheder for alle og aktiv deltagelse i samfundet. Jamen det er jo gået stik modsat i denne regerings tid. Tager vi regeringens egen finansregørelse, kan man se, at mens uligheden i samfundet blev mindre i Schlüters tid, er